

ος και Θεόδουλος

[ορφές](#)

Οι Άγιοι Λεόντιος, Υπάτιος και

Θεόδουλος, μαρτύρησαν στα χρόνια του αυτοκράτορα Ουεσπασιανού. Ο Λεόντιος καταγόταν από την Ελλάδα και διακρινόταν για το μεγαλοπρεπές και αγέρωχο παράστημά του και τη ρωμαλεότητά του. Σε νεαρή ηλικία κατετάγη στο στρατό και σε όλες τις μάχες επεδείκνυε μεγάλη γενναιότητα και ανδρεία. Γι' αυτές του τις αρετές προβιβάσθηκε γρήγορα σε υψηλά στρατιωτικά αξιώματα. Παρά τη γρήγορη εξέλιξή του και την υψηλή του θέση, συμπεριφερόταν με πολλή μετριοφροσύνη και τιμιότητα. Όταν βρισκόταν στην Αφρική διδάχθηκε την χριστιανική πίστη, στην οποία η ευγενής και τίμια ψυχή του ανταποκρίθηκε με θέρμη. Άρχισε να κηρύττει το λόγο του Θεού στους υφισταμένους του και τούς στρατιώτες, όσα δε χρήματα κέρδιζε τα διέθετε για την ανακούφιση των πτωχών, των χηρών και των ορφανών. Η χριστομίμητη αυτή δραστηριότητά του γρήγορα απόδωσε εύχυμους καρπούς. Δύο συνάδελφοί του ο Υπάτιος και ο Θεόδουλος, πίστευσαν στο Χριστό και άρχισαν να ζουν με χριστιανική αγνότητα και άσκηση. Όταν πληροφορήθηκε το γεγονός ο αφρικανός ηγεμόνας Αδριανός, προσπάθησε με διάφορες υποσχέσεις να τούς κάμει να αρνηθούν την πίστη τους. Γρήγορα κατάλαβε ότι οι Άγιοι παρέμεναν ακλόνητοι, ως γενναίοι στρατιώτες Ιησού Χριστού. Διέταξε λοιπόν τον δι' αποκεφαλισμού θάνατο του Υπάτιου και

Θεόδουλου, τον δε Λεόντιο μαστίγωσε μέχρι θανάτου. Έτσι με το τίμιο αίμα τους, επισφράγισαν την πίστη και την αγάπη τους στο Σωτήρα και Λυτρωτή τους και κέρδισαν τούς αμαράντινους του μαρτυρίου στεφάνους. [\(περισσότερα...\)](#)